

PARAULA DE VIDA

Desembre 2025

«D'un cap a l'altre de la terra tothom veurà la salvació del nostre Déu» (Is 52,10).

El poble d'Israel, conduït a l'exili a Babilònia, ho va perdre tot: la seva terra, el seu rei, el seu temple i, per tant, la capacitat d'adorar el seu Déu, aquell que els havia tret d'Egipte en el passat.

Però heus aquí que s'alça la veu d'un profeta amb un anunci sorprenent: "Ha arribat l'hora de tornar a casa". Un cop més, Déu intervindrà amb poder per conduir els israelites de retorn a través del desert fins a Jerusalem, i tots els pobles de la terra seran testimonis d'aquest esdeveniment prodigiós:

«D'un cap a l'altre de la terra tothom veurà la salvació del nostre Déu».

També avui, les cròniques s'omplen de notícies inquietants: persones que perden la feina, la salut, la seguretat i la dignitat; joves, el futur dels quals es veu amenaçat per la guerra i la pobresa, sovint agreujades pel canvi climàtic als seus països; pobles sencers privats de terra, pau i de llibertat.

Un escenari tràgic a escala planetària, que ens deixa sense alè i enfosqueix l'horitzó. Qui ens salvarà de la destrucció de tot allò que creïem posseir? L'esperança sembla no tenir fonament. Tanmateix, el missatge del profeta també és per a nosaltres:

«D'un cap a l'altre de la terra tothom veurà la salvació del nostre Déu».

La paraula del profeta revela l'acció de Déu en la història personal i col·lectiva, i ens convida a obrir els ulls als signes d'aquest pla de salvació. De fet, ja actua en la passió educativa d'una mestra, en l'honestedat d'un empresari, en la integritat d'una administrativa, en la fidelitat d'uns esposos, en l'abraçada d'un infant, en la tendresa d'un infermer, en la paciència d'una àvia, en el coratge dels homes i dones que s'oposen pacíficament a la delinqüència, i en l'esperit d'acollida d'una comunitat.

«D'un cap a l'altre de la terra tothom veurà la salvació del nostre Déu».

S'acosta Nadal. En el signe de la innocència desarmada del Nen, podem reconèixer, una vegada més, la presència pacient i misericordiosa de Déu en la història humana, i donar-ne testimoni amb les nostres eleccions a contracorrent.

"En un món com el nostre, on es teoritza sobre la lluita i la llei del més fort, del més astut, del qui no té escrúpols, i on sovint tot sembla paralytitzat pel materialisme i l'egoisme, la resposta és l'amor al proïsme. Aquesta és la medicina que ho pot guarir tot [...]. És com una onada d'escalfor divina que s'irradia i es propaga, penetrant en les relacions entre persona i persona, entre grup i grup, i que transforma de mica en mica la societat"¹.

---

¹ C. Lubich, *Paraula de Vida*/maig 1985: *Palabras de Vida/1 (1943-1990)*, Ciudad Nueva, Madrid 2020, p. 339-340.

Tal com va passar amb el poble d'Israel, aquest és també el moment per a nosaltres de posar-nos en camí: una oportunitat propícia per fer un pas decisiu envers aquells –joves o vells, pobres o migrants, aturats o sense sostre, malalts o empresonats– que esperen un gest d'atenció i de proximitat, un testimoni de la presència suau, però eficaç, de l'amor de Déu entre nosaltres.

Avui, les fronteres més enllà de les quals cal portar aquest missatge d'esperança són, certament, les geogràfiques –sovint convertides en murs o en doloroses línies de batalla–, però també les culturals i les existencials. A més a més, les comunitats digitals, sovint habitades per joves, poden contribuir de manera eficaç a superar l'agressivitat, la solitud i la marginació.

Com escriu el poeta congolès Henri Boukoulou: "Oh, divina esperança! Heus aquí que, en el sanglot desesperat del vent, es tracen les primeres frases del més bell poema d'amor. I demà és l'esperança!"².

Letizia Magri i l'equip de la Paraula de Vida

---

² Cf. AA.VV. *Poeti Africani Anti-apartheid*, I vol., Edizioni Milano, 2003.